

slutte mig til denne Told, medens jeg vel kunde tænke mig, at den er noget højere, end det er nødvendigt eller maatte endog ønskelig.

De storpolitiske Betragtninger, som have været oppe over for denne Sag, skal jeg ikke komme ind paa, men jeg skal ikke nægte, at der i Gaar fra det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) faldt en storpolitisk Bemærkning, som forbavtede mig ikke saa lidt. Han stillede Agrarbevægelsens Hovrøst, og det angiver han da i al Rørthed saaledes, at hvis vi saa et Forlig, kunne Agrarerne lige saa gerne gaa hjem og lægge sig, for saa faa vi ingen Brug for dem. Saa vi derimod ikke Forlig, saa have Agrarerne en Rolle. Det er en ret mærkelig Udtalelse, som vi fik i Gaar. I Dag have vi faaet omdelt en Resolution fra samme Agrarforening, der efter min Mening med mere Ret siger, at den storpolitiske Strid maa føres til Ende, og hvori den opfordrer os indtrængende til at slutte et saadant Forlig, for at Agrarbevægelsen derefter kan naa sine Maal. Agrarbestyrelsen betragter saaledes just et Forlig som den rette Vej til, at Bevægelsen kan føre til noget. Det er det stik modsatte af, hvad det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) mente, og jeg har det Haab og den Tro, at Agrarernes Bestyrelse der har set rigtigere, thi det er min Overbevisning, at hele denne Bevægelse vil kun kunne blive til Held for Landet, og vil ogsaa kun selv kunne arbejde sig frem, hvis den forstaar at tage Hensyn til de forskellige Sider. Men den vil ikke kunne naa det, hvis den mener, at den helt kan regere Landet, og det vilde den være nødt til at kunne, hvis det ærede Medlem havde Ret i, at den skulde kaste Hensynet til Højre og Venstre til Side, nej, disse Hensyn til Højre og Venstre betyde de Interesser, den sikkert maa tage Hensyn til, hvis den virkelig vil naa nogen Indflydelse. — Jeg vil nu slutte med for mit Bedkommende at ønske, at denne Lov maa kunne føres igennem, og jeg maa sige, at uagtet der er falden fra forskellige Sider Ytringer, der mulig gøre det tvivlsomt, om det vil blive let at faa en Brændevinslov gennemført, saa er det dog saaledes, forekommer det da mig, at der samtidig hos de allerfleste har været en Understrøm, som betegner, at man begynder at se paa en saadan Stat som noget, det kan være rigtigt en Gang at enes om.

Bøffen: Da jeg forleden havde Ordet for en kort Bemærkning, var det kun for at fastholde nogle Tal og give Oplysninger om deres Kilde. Jeg vilde for øvrigt selvfølgelig afvente at se den højtærede Finansministers

Foredrag i Tidenden for yderligere at kunne knytte nogle Bemærkninger dertil. Det foreligger nu, og jeg skal da tillade mig at svare paa nogle af de Udtalelser, der ere komne fra den højtærede Finansminister. Det forekommer mig for det første, at den højtærede Finansminister med en usædvanlig Hefstighed fralagde sig min Antydning om, at hans Forslag kunde betegnes som et Svar paa den Henvendelse, der var kommen, ikke just fra mig, men fra Agrarforeningen, om en Optagelse af Arbejdet paa en Toldreform. Den højtærede Minister gentog i de stærkeste Udtryk, at det maatte ikke betragtes som noget saadant Svar. Jeg tilstaar, at Lovforslaget som saadant efter sit Indhold er saa vanskeligt at knytte til en reel Forhandling, at det var mig en Opgave at finde det Punkt, hvortil denne tynde Traad kunde knyttes, og jeg saa det netop deri, at det kunde betragtes som et Svar paa Opfordringen, og at der altsaa deri kunde ligge en Opfordring for det høje Ting til at optage en reel Forhandling for at faa et Toldarbejde om denne Sag gennemført. Det var altsaa, tør jeg sige, i den mest velvillige Hensigt, at jeg betegnede dette Lovforslag som et Svar paa Tiltale, og det forekommer mig heller ikke, at den højtærede Minister egentlig behøvede at være saa overordentlig ivrig for at afvise denne Bending, selv om den kun var en Taleform, thi et Svar er det dog virkelig. Man har jo baade positive og negative Svar. Den højtærede Minister kan sige, at det ikke er noget imødekommende Svar over for Opfordringen, og det vil jeg ogsaa selvstændigt indrømme den højtærede Minister, men overhovedet at benægte, at det er et Svar, synes jeg, er at gaa Logikken lidt for nær. Det forekommer mig for øvrigt ogsaa, at den store Bevægelse her i Landet, som nu gaar under Agrarforeningens Banner, er af en saadan Betydning, at en ledende Finansminister ikke behøver at afvise, overhovedet at ville svare. Altsaa, jeg kan ikke forstaa det anderledes, end at det har været en mindre logisk, korrekt Taleform af den højtærede Minister, naar han altsaa saa bestemt har sagt, at han har ikke villet indlade sig paa at svare Agrarforeningen. So, Ministeren har svaret, og han svarede i sin Tale nærmere og udførligt derhen, at han ikke vilde tage Initiativet til at rejse en Tolddebat. Han henvendte særlig til mig den Bemærkning, at jeg skulde ikke forundres over det Svar, at han var uvillig dertil efter de tidligere Forhandlinger, der for 3 Aar siden fandt Sted om Toldloven. Jeg kender meget godt den højtærede Finansministers Standpunkt i saa Henseende, og derfor har hans Benæg-